

АКМЕОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ ЗАКЛАДОМ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

*Штрикуль Ю. С.
Полтава, Україна*

Акмеологічний підхід як методологічне підґрунтя управлінської діяльності викликає дедалі більший інтерес у людиноцентрованих суспільствах. Його сутність А. Боднар та Н. Макаренко характеризують як «стратегію комплексного підходу до вивчення людини як індивіда, особистості, суб'єкта діяльності, індивідуальності». Згідно з концепцією основоположника наукової акмеології Б. Ананьєва, зазначають учені, «індивідуальний розвиток людини виражено в трьох планах: етнопсихологічної еволюції психофізіологічних функцій, у якому людина розглядається як індивід; діяльнісного становлення людини та її розвитку як суб'єкта продуктивної діяльності; розкриття своєрідності життєвого шляху, її характеристик як особистості» [1, с. 54].

Безумовно, акмеологічний підхід в управлінні закладом освіти є на сьогодні незамінним і повністю відповідає викликам сучасності. Він інтегрує водночас шкільну і вищу педагогічну освіту, оскільки остання є відповідальною за той кадровий ресурс, засобами якого реалізуються завдання розвитку особистості учня.

Як відзначає Г. Сотська, «провідною ідеєю акмеологічного підходу в педагогічній освіті є забезпечення акмеологічного розвитку педагога, суб'єктними ознаками якого є: ініціатива, самостійне цілепокладання, планування, передбачення; інтенсивна включеність у діяльність; прагнення до саморегуляції (самоконтролю, самокорекції, самокомпенсації), постійна орієнтація особистості на саморозвиток і самооновлення; прагнення до самореалізації і творення; інтеграція свого професійного шляху, структурування і впорядкування свого професійного досвіду і досвіду інших» [3]. Є очевидним, що перелічені ознаки не можуть повною мірою сформуватися лише засобами навчання у вищому закладі освіти, тож їхній розвиток у молодого вчителя становить одну із проблем керівника ЗЗСО. Зокрема, саме в перші роки роботи відбувається найбільш інтенсивне опанування педагогом-початківцем досвіду старших колег, що є об'єктивно необхідним: адже діяльність окремо взятого вчителя є складником діяльності педагогічного колективу в цілому, тож освоєння набутих колег є питанням не тільки особистого професійного зростання, а й збереження чи підвищення ефективності колективної педагогічної праці. Так само важливо здійснювати грамотне управління аналізом власного досвіду молодого вчителя, сприяти виробленню ним адекватної професійної самооцінки, проектуванню напрямків і засобів професійного саморозвитку, що у вищій школі можливо лише частково.

Проте акмеологічний підхід в управлінні закладом освіти не обмежується лише педагогічним колективом. Нам імпонує думка Г. Петрухіна щодо його значення для переходу закладу «з режиму функціонування до режиму розвитку». «Необхідність акмеологічного підходу в навчально-виховному й управлінському процесі загальноосвітньої школи очевидна, – стверджує дослідник, – оскільки суспільство очікує від школи, що її випускники будуть комунікабельними, креативними, самостійно мислячими особистостями, які прагнуть до успіху й уміють самостійно будувати індивідуальну траєкторію розвитку. Акмеологічні прийоми, акметехнології пропонують практичне рішення питання особистісного та професійного успіху» [2].

Зважаючи на актуальність і важливість поставленої проблеми, вважаємо, що у змісті освітньої програми з підготовки менеджерів закладу освіти повинен бути освітній компонент, що готує майбутнього керівника до управління на акмеологічних засадах.

Список використаних джерел:

1. Боднар А. Я., Макаренко Н. Г. Самореалізація творчого потенціалу людини: акмеологічний підхід. *Наукові записки НаУКМА. 2017. Том 199. Педагогічні, психологічні науки та соціальна робота. С. 52-58.*
2. Петрухін Г. Акмеологія та підвищення якості освіти. [Ел. ресурс]. – Режим доступу до дж.: <http://osvita.ua/school/method/technol/5405/>
3. Сотська Г. Акмеологічний підхід у педагогічній освіті України. [Ел. ресурс]. – Режим доступу до дж.: <https://lib.iitta.gov.ua/709238/1/%D1%81%D0%BE%D1%82%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B02.pdf>

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ РОБОТИ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ КОНЦЕПЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ А. С. МАКАРЕНКА

*Яловий С. О.
Полтава, Україна*

Історія організації управлінської роботи в школі має досить довгу і складну історію, яка бере початок з самого початку існування шкіл. У давнину, управлінська робота в школі здійснювалася виключно керівником школи, який здійснював функції управління, педагогічного керівництва і контролю за діяльністю вчителів.

Сьогодні ж, мета Нової української школи, яка була запроваджена в Україні у 2018 році, полягає в підвищенні якості освіти та формуванні громадян, які зможуть ефективно функціонувати в сучасному світі. Нова українська школа базується на концепції «Нова українська школа – 2020», яка була розроблена експертами з педагогіки, науковцями, вчителями та іншими спеціалістами.